

1971 юл 4 стр.

Сведения, получени от проф. д-р Асен Петков
от НИТКИ по месопрмишленост, ул. Малашевска № 10, София

Димитър Димов беше мой студент, но не си спомням подробности от студентството му. По този въпрос спомените на проф. д-р М. Москов, печатани наскоро във ВЕЧЕРНИ НОВИНИ, дават доста изчерпателни и достоверни сведения. По онова време катедрата беше обща - Анатомия, хистология и ембриология и се завеждаше от Москов, аз бях професор към катедрата. Веднага след 9. септември катедрата бе разделена, като Москов запази за себе си хистологията и ембриологията, а аз взех анатомията. При разпределението на асистентите Димов остана при мен. При нас Димов дойде не от практиката, а от катедрата по физиология, завеждана от проф. д-р Т. Радев. Като научен работник Димов беше трудолюбив, добросъвестен и скромен, малко стеснителен, с модерна интерес към литературните занимания.

През 1945 г. се откри Агрономическият факултет в Пловдив. Ректорът на Института се обърна лично до мен с писмо, в което искаше да му посоча млад човек, който да завежда катедрата по анатомия и физиология. Спрях се на Димов, говорих с него, но Димов отказа категорично да приеме назначение в Пловдив. Считаше, че това е все пак провинциален град, където ще потъне във всекидневната работа, което ще спъне литературните му занимания. Тогава посочих друг свой асистент, който беше назначен за частен доцент. По този повод си навлекох доста неприятности. Както аз, така и новоназначеният доцент минавахме за неблагонадеждни, обвиниха ме, че съм нагласил работата, но Димов обясни и подозренията към мен се разнесоха. Между това Димов се съгласи, бе назначен и замина за Пловдив.

През 1946 г. се откри Зоотехническият факултет в София. Преподаванията по анатомия поех аз. След година-две Димов бе назначен редовен доцент в новоразкрития факултет, ~~и~~ ~~се~~ завърна в се в София и пое работата си. В началото новият факултет нямаше собствени помещения и Димов остана известно време при нас, но впоследствие се отдели, като взе двама от моите асистенти, Тодоров и Вълков. Точните дати не помня, но могат да се вземат от архивите на двете учебни заведения.

Като асистент Димов имаше голямо желание да посети Испания. Той помоли, и проф. Москов изпрати писмо до испанската легация в София, с което питаше, дали може да се уреди специализация за Димов в института Рамон и Каял, световно известен с постиженията си в хистологията на нервната тъкан. Отговорът беше утвърдителен